

STANOWISKO
WOJEWÓDZKIEJ RADY ZATRUDNIENIA W POZNANIU
podjęte w dniu 14 grudnia 2006 r.
w sprawie obniżenia kosztów składek na ubezpieczenie społeczne,
ponoszonych przez pracodawców

Systemowa redukcja pozapłacowych kosztów pracy przyczyni się do zwiększenia tempa wzrostu gospodarczego i zmniejszenia bezrobocia. Obowiązujące obecnie obciążenia wynagrodzeń - wysokie podatki i składki na ubezpieczenia społeczne zniechęcają niektórych pracodawców do zwiększania zatrudnienia w swoich firmach. Elementami takiego systemu powinny być rozwiązania korzystne gospodarczo i uzasadnione społecznie, a jednocześnie łatwe do zrealizowania, takie jak:

1. Obniżenie składek płaconych przez pracodawców i pracowników na ubezpieczenie rentowe poprzez:
 - zaostrzenie dyscypliny w orzecznictwie rentowym,
 - wypłacanie świadczenia dla rencistów, osiągających wiek emerytalny z funduszu emerytalnego, a nie jak dotychczas rentowego,
2. obniżenie z 2,45% do 1,8% składki na ubezpieczenia chorobowe i skrócenie okresu wypłacania wynagrodzenia za czas choroby przez pracodawców,
3. obniżanie wysokości składki płaconej przez pracodawców na ubezpieczenie wypadkowe w miarę obniżania kosztów świadczeń wypłacanych z tego funduszu i uzależnienia jej od ryzyka wypadków i chorób zawodowych,
4. umożliwienie odpisywania od podatku całej składki na ubezpieczenie zdrowotne,
5. finansowanie składki na Fundusz Pracy z budżetu zamiast ze składek pracodawców, gdyż budżet w dużej mierze finansowany jest wpływami z podatków, obciążających konsumpcję (VAT i akcyza), które nie podlegają tak dużym wahaniom koniunkturalnym jak fundusz płac. W obecnym systemie wzrost zapotrzebowanie na wydatki FP, wynikający z pogarszania się koniunktury, wiąże się jednocześnie z malejącymi wpływami. Korzystniejsze byłoby więc finansowanie FP z budżetu zamiast ze składek pracodawców,
6. likwidacja składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych - jej ewidencjonowanie kosztuje więcej niż sama składka, utrzymywanie tej składki jest więc nieracjonalne,

7. finansowanie z budżetu składki na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, opłacanej obecnie przez pracodawców, zatrudniających co najmniej 25 pracowników. Pomoc osobom niepełnosprawnym powinni świadczyć wszyscy współobywatele, również ci zatrudnieni w małych firmach, rolnicy czy żyjący z dochodów kapitałowych. Prowadziłoby to do zwiększenia liczby osób opodatkowanych na rzecz pomocy dla osób niepełnosprawnych i jednocześnie do zmniejszenia obciążenia przypadającego na jednego pracownika,
8. zmiana przepisów, dotyczących zasiłków chorobowych, dyskryminujących pracowników tymczasowych. Mimo, że pracownicy ci płacą identyczne składki na ubezpieczenie społeczne, jak zatrudnieni na klasyczną umowę o pracę, często za czas choroby otrzymują dużo niższe świadczenie,
9. podwyższenie kosztów uzyskania przychodu z pracy najemnej; rozwiązanie to pozwoliłoby zmniejszyć klin podatkowy tylko osobom pracującym, byłoby więc dla budżetu znacznie mniej kosztowne niż zwiększenie kwoty wolnej od podatku i jest uzasadnione ekonomicznie: zwiększy skłonność do oficjalnego zatrudniania, szczególnie osób o niskich kwalifikacjach i nisko wynagradzanych.